

Zusters en broeders, ouders en vrienden van de Cenacolo-gemeenschap,

Ik mocht onlangs de laatste oudervergadering bijwonen in Merksem. Pascal had mij gevraagd om bij deze gelegenheid en om op onze weg naar Pasen toe, het sacrament van de biecht wat toe te lichten en dan ook de gelegenheid te geven om dit sacrament te ontvangen. Een paar dagen later kon ik dan naar Hondeghem gaan en ook daar was het om voor de jongens die het wensten er de Barmhartige Vader te vertegenwoordigen in de biecht. Een genade zowel voor hen en misschien nog meer voor mezelf!? Het raakt me telkens weer dat Jezus doorheen zijn priesters Zijn bevrijdende en vergevende kracht wil schenken. Zoals Moeder Elvira het zegt: *'De priester is een arme mens zoals jij en ik, maar hij is gewijd geweest, hij is door God gekozen geweest om Zijn barmhartigheid te dienen. Hij is de tussenpersoon, niet door ons uitgevonden maar door God zelf gewild opdat wij ons zouden verzoenen met God, met de mensheid, met onze familie, met onszelf...'*

Over dit Sacrament is er net als over alle sacramenten veel te zeggen. Het is in ieder geval een sacrament geschonken vanuit de onuitputtelijke Barmhartige liefde die de Vader heeft voor Zijn kinderen. Het is goed dat hier en daar het sacrament van de biecht herontdekt wordt. In de Cenacolo-gemeenschappen is dit sacrament een belangrijk gegeven omdat we bij de jongeren veelal te maken hebben met diepe kwetsuren en gebroken harten. Het sacrament van de biecht is dan ook naast de vergeving een sacrament van innerlijke genezing en bevrijding. De zonden die wij hebben begaan in ons leven en waar we dikwijls in hervallen zijn meestal het gevolg van een gekwetst verleden.

Onlangs lasen we een boek over de biecht met als betekenisvolle titel: 'De biecht; *genezing van innerlijke wonden*' of een boekje van Pater Slavko uit Medjugorje, een plaats waar zoveel biecht wordt gehoord: *'Geef me jouw gewonde hart...'*

De literatuur die we de laatste jaren vinden over de biecht gaat dus in diezelfde richting en toont aan dat de mensheid nood heeft aan genezing en bevrijding!

Indien we de catechismus raadplegen dan valt op dat we het sacrament van de biecht vinden bij de sacramenten van genezing en dat de biecht als eerste sacrament van genezing wordt genoemd en daarna pas die van de ziekenzalving. Dit alles heeft dus te maken met het hart. Het is ons hart dat gekwetst werd en genezing nodig heeft. Jezus zelf heeft gezegd: *"Niet de gezonden hebben een dokter nodig, maar de zieken. Gaat heen en leert wat het zeggen wil: Ik wil liever barmhartigheid dan offers. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars."* Matt9,9-13

Jezus is de dokter van de zielen en van de harten van de mensen. Als de biecht zo mag benaderd worden dan kunnen we met vertrouwen naar de priester gaan, die er aanwezig is in naam van de Barmhartige Jezus en van de Barmhartige Vader. Paus Franciscus herinnert ons er regelmatig aan dat de biecht een persoonlijke ontmoeting is met de Barmhartige Jezus.

Soms reageren mensen door te zeggen dat ze de biecht niet nodig hebben - 'voor de jongens & meisjes van het Cenacolo misschien, voor hen ja, maar voor mij?'

Toch, als we eerlijk zijn en diep in ons hart kijken, dan weten we dat ook wij Gods Barmhartigheid maar al te zeer nodig hebben. Als we alleen maar het gebod van de Liefde nemen "bemin God bovenal en uw naaste gelijk uzelf" ...dan hebben we, als we eerlijk zijn, telkens weer stof genoeg om te gaan biechten.

Om ons te helpen in de overweging vooraleer we te biechten gaan is het goed om de geboden van de Heer erbij te nemen of om een passende evangelietekst te nemen. Onlangs in een conferentie gaf de vastenpredikant van het Vaticaan Pater Cantalamessa een bedenking mee die ons kan helpen. Hij haalt daarbij een passage aan uit het Johannesevangelie waar Jezus zegt: *'In die tijd sprak Jezus tot Nicodemus : De Mensenzoon moet omhoog worden geheven, zoals Mozes eens de slang omhoog hief in de woestijn, opdat eenieder die gelooft in Hem eeuwig leven zal hebben.'*

Jezus heeft het hier over een passage uit het Oude Testament waar het volk van God onderweg is in de woestijn en het begint te klagen tegen God en tegen Mozes: *onderweg werd het volk ongeduldig. Het keerde zich tegen God en tegen Mozes: "Hebt gij ons uit Egypte gevoerd om te sterven in de woestijn? Er is geen brood, er is geen water en dat minderwaardige eten staat ons tegen." Toen zond de Heer giftige slangen op het volk af. Deze beten de Israëlieten en velen van hen vonden de dood. Nu kwam het volk naar Mozes en zei: "Wij hebben gezondigd, want wij hebben ons tegen de Heer en tegen u gekeerd. Bid de Heer, dat hij die slangen van ons wegneemt." Toen bad Mozes voor het volk en de Heer zei tot hem: "Maak zo'n giftige slang en zet die op een paal. Iedereen die gebeten is en er naar opziet, zal in leven blijven." Mozes maakte een bronzen slang en zette die op een paal. Ieder die door een slang was gebeten en zijn ogen op de bronzen slang richtte, bleef in leven. (Numeri 21, 4-9)*

Wij zijn allen onderweg, we zijn op weg naar Pasen en ooit naar het eeuwige Pasen als we in de hemel mogen binnengaan. De jongeren in het Cenacolo zijn ook onderweg vanuit het 'slavenhuis', hun vroegere leven, naar een vernieuwd leven met God... 'van de duisternis naar het Licht'!

We kunnen ons persoonlijk afvragen welke de valkuilen zijn, de 'slangen' die ons hebben gebeten op onze levensweg.

Pater Cantalamessa zegt daarbij: *Vroeger werd het vasten aan voedsel en drank beschouwd als het meest doeltreffende en noodzakelijke. Dat is niet meer zo. Vandaag vast men voor heel wat andere redenen, vooral voor de lijn. Geen enkel voedsel, zegt de Schrift, is in zich onzuiver, terwijl veel beelden dat wel zijn! Zij worden één van de belangrijkste wegen waarmee de wereld haar anti-evangelie verspreidt. Op bepaalde momenten voelen wij ons in de war door onzuivere beelden (o.a. via internet, TV en andere media) door onvoorzichtigheid van onzentwege, of door de bemoeyenis van de wereld die haar beelden in de ogen van de mensen gooit. Laten wij dan doen zoals de joden in de woestijn, die door slangen gebeten waren, kijken wij dan naar een kruisbeeld of gaan we naar het Heilig Sacrament. "En deze Mensenzoon moet omhoog geheven worden, zoals Mozes eens de slang omhoog hief in de woestijn, opdat eenieder die gelooft in Hem eeuwig leven zal hebben" (Joh 3,14-15).*

Tijdens de ontmoeting met de ouders werd mij de opmerking gegeven dat er ook de beelden bestaan van 'imaginatie' en van 'fantasie'. Jongeren die met drugs te maken hebben gehad weten maar al te goed wat dit betekent. De verleidingen of de slangen werken vaak op onze gedachten en voeden onze 'fantasiewereld' en is soms moeilijk om er van los te komen. Moeder Elvira zegt: *'Wij vluchten zo dikwijls in fantasieën, wij vluchten uit het nu en dan krijgen we dromen en illusies... Wanneer we beginnen over gisteren na te denken, wat is geweest, daar vinden we een hoop dode lijken. Ofwel wanneer wij ons een toekomst die we toch niet in de hand hebben, projecteren met fantasieën, illusies, rook: we zullen doen, we zullen zeggen, we zullen willen... dan bouwen we aan iets onrealistisch... en dan verliezen we de vreugde....'*

Vandaar wellicht dat de waarheid en de Waarheid die Jezus ons brengt doorheen het woord van het evangelie in het Cenacolo zo'n belangrijke plaats heeft: *'Indien gij trouw blijft aan Mijn woord, zijt gij waarlijk Mijn leerlingen. Dan zult ge de waarheid kennen en de waarheid zal u vrijmaken'...*

Een van de beste remedies tegen de leugen die in ons is binnengekomen, de beelden en fantasieën, is het sacrament van de Verzoening omdat de biecht voortvloeit uit het Barmhartig Hart van Jezus die voor ons stierf aan het Kruis.

Zo zeer immers heeft God de wereld liefgehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat alwie in Hem gelooft niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven zal hebben. God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gezonden om de wereld te oordelen, maar opdat de wereld door Hem zou worden gered.

Zusters en broeders, beste vrienden

zoals je ziet is er over het sacrament van de biecht nog heel wat te zeggen, maar de praktijk ervan is natuurlijk het belangrijkste. In bijlage heb ik daarom nog een folder meegegeven (die ik was vergeten voor de bijeenkomst, sorry) We gebruiken deze folder in onze gemeenschap als mensen naar de biecht komen en kan voor jullie misschien een hulpmiddel zijn.

Ik wens jullie allen nog een genadevolle tijd toe naar Pasen!

P.s. ik dank de Heer voor de vriendschap die ik ervaar binnen de Cenacolo-familie, maar ik mocht toch wel een bijzondere nieuwe vriend leren kennen laatstleden in Merksem!

